

Ustawa o dodatku za studia wyższe.

Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za studia wyższe, przyznany urzędnikom państwowym, pracownikom kolei państwowych, funkcjonariuszom policji państwowej, profesorom szkół akademickich, nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich, ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preperand, oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach, zawodowych, oraz dyrektorom szkół zawodowych, na zasadzie ustaw z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433 i 435) zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stupiędziesiątciu).

Dodatek za studia wyższe, przyznany nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preperand, oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w szkołach średnich, zawodowych, jakoteż dyrektorom szkół zawodowych oblicza się na podstawie płacy zasadniczej tego stopnia służbowego, wedle którego, otrzymają powyżsi pracownicy dodatek drożyzniany.

Wykonanie powyższej ustawy powierzono Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrami Kolei Żelaznych, Spraw Wewnętrznych Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Ustawa niniejsza weszła w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Obwieszczenie.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 30-go czerwca 1919 r. (Dz. Praw Nr. 55 poz. 341) Rada Ministrów, rozporządzeniem z dnia 19-go stycznia 1922 roku postanowiła utrzymać na obszarze b. zaboru rosyjskiego na dalsze 6 miesięcy od dnia 1-go lutego 1922 roku sądy doraźne, które wymierzać będą kary śmierci lub ciężkiego więzienia za wymienione niżej przestępstwa, przewidziane w kodeksie karnym, tak głównym sprawcom, jak i wszystkim współnikom przestępstwa.

Śmiercią przez rozstrzelanie będzie karany: a) kto dopuści się zabójstwa względem osób, sprawujących funkcje bezpieczeństwa publicznego, podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nie obowiązków służbowych (art. 463 i 425 ust. 3 K.K.), albo zabójstwa w bandzie (art. 455 ust. 6 K.K.), albo zabójstwa w celu zysku (art. 455 ust. 12 K.K.).

b) kto dopuści się rozboju t. j. zaboru cudzego mienia ruchomego w celu przywłaszczenia za pomocą uprawienia w stan nieprzytomności, uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie lub groźby karygodnej (art. 589 K.K.).

Ciężkiem więzieniem bezterminowym lub terminowym na czas nie krótszy od lat ośmiu będzie karany: kto weźmie udział w bandzie, utworzonej w celach rozboju. Usiłowanie ulega tej samej karze, co dokonanie.

Od wyroków sądów doraźnych niema apelacji. Wyrok śmierci wykonany będzie w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu.

Przestrzegam wszystkich przed popełnieniem powyższych przestępstw pod groźbą stawienia winnych przed sąd doraźny.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w. z. (—) Dunikowski.

Ukonstytuowanie Rady Finansowej.

Biuro prasowe ministerstwa skarbu komunikuje: Rada finansowa odbyła pierwsze konstytucyjne zebranie w dniach 27 i 28 z. m. pod przewodnictwem p. ministra skarbu, który na wstępie wygłosił zwięzłe exposé o stanie finansowym państwa. Po uchwaleniu regulaminu obrad i wyborze 3-ch komisji, a mianowicie: przemysłowo-handlowej, finansowej i rolnej oraz ich przewodniczących (przewodniczący 1-ej komisji — p. Bonieński, 2-giej komisji — W. Szarski, 3-ciej komisji — Aleksander Raczyński), obradowano nad środkami zniżki cen i sposobem przeciwdziałania drożyznie. Między innymi debatowano także nad projektem zniżki towarowej taryfy kolejowej dla towarów eksportowych, która mogłaby wpłynąć na żywszy ruch przemysłowy, zmniejszeniem bezrobocia i polepszeniem bilansu handlowego który to bilans w listopadzie roku 1921 po raz pierwszy wykazuje przewyżkę wywozu nad przywozem, a to według obliczeń i zestawień głównego urzędu statystycznego. Rada finansowa nad wspomnianymi kwestjami ma się zastanawiać i w najkrótszym czasie opracować odpowiednie wnioski.

Również obradowano nad zarządzeniami, znależającymi do przeprowadzenia dalszych oszczędności w administracji.

Pod obrady zostały wzięte między innymi i sprawy następujące: 1) zawieranie umów ubezpieczeniowych w walutach obcych; 2) zniesienie subsydjowania humanitarnych instytucji krajowych i zagranicznych w sprawach celnych; 3) kredytowanie należności celnych instytucjom i firmom prywatnym i 4) przewalutowanie kapitałów akcyjnych.

Najważniejszy punkt obrad stanowiła sprawa długów przedwojennych. Rada finansowa po wyczerpującej dyskusji wypowiedziała się jednomyślnie przeciwko jakiegokolwiek rewizji ustalonych ustawowo relacji wierzitelności w walutach zaborczych oraz przeciwko przerachowaniu długów, jak i przeciwko wprowadzeniu moratorium, a to ze względu na chaos, jakby powstał w życiu gospodarczym oraz ze względu na autorytet odońnych ustaw i powagę Jednosilki monetarnej polskiej.

Członkowie Rady finansowej podjęli się wypracowania kilku projektów ustawodawczych we wskazanym bliżej zakresie oraz w odpowiedni sposób, ponadto zaś, współpracy w opracowaniu inwentarza majątku państwa.

Przekazanie Okręgowego Urzędu Zdrowia w Warszawie Komisarjatowi Rządu na m. st. Warszawę.

Pan Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego zawiadomił p. Komisarza Rządu na miasto stołeczne Warszawę, że na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1920 r. i w porozumieniu z p. Ministrem Spraw Wewnętrznych, wcieli utworzony rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego Okręgowy Urząd Zdrowia m. Warszawy do Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy, jako Wydział Zdrowia Publicznego tegoż Komisarjatu.

W ten sposób, w zakresie zdrowia publicznego należąc będą do kompetencji p. Komisarza Rządu wszystkie te sprawy, które w myśl art. 2 zasadniczej Ustawy sanitarnej podlegają w najwyższej instancji Ministrowi Zdrowia Publicznego. Przypadki, w których rozstrzygnięcia p. Komisarza są ostateczne, określi osobne rozporządzenie.

Etat Okręgowego Urzędu Zdrowia, z zachowaniem tytułu: „Dyrektor Okręgowego Urzędu Zdrowia m. st. Warszawy” pozostaje bez zmiany, jako etat Wydziału Zdrowia tego Komisarjatu. Wszelkie wydatki osobowe i rzeczowe Urzędu Zdrowia Komisarjatu Rządu obciążać będą nadal budżet Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Również bez zmiany pozostaje organizacja Okręgowego Urzędu Zdrowia, a mianowicie Urząd Zdrowia Komisarjatu Rządu dzielić się będzie na działy: I—ogólny, II—sanitarno-obywatelski, III—farmaceutyczny i IV—pomocy lekarskiej funkcjonariuszom państwowym — wraz z dotychczasowym podziałem czynności.

Stosunek swój do Urzędu zdrowia p. Komisarz Rządu oprze na odpowiednich przepisach Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. i na instrukcji Ministerstwa Zdrowia Publicznego dla wojewódzkich urzędów zdrowia z dnia 12 marca 1920 r., uwzględniając analogję, jaka zachodzi pomiędzy Komisarzem Rządu, jako jedynym reprezentantem Rządu na obszarze m. Warszawy, a wojewodą, jako jedynym reprezentantem Rządu na obszarze województwa.

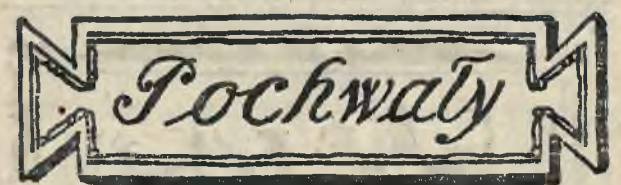
Przejmowanie Okręgowego Urzędu Zdrowia m. st. Warszawy przez Komisarjat Rządu nastąpi niezwłocznie i powinno być zakończone najpóźniej do dnia 15 b. m. Pan Kierownik Ministerstwa Zdrowia upoważnił p. o. Dyrektora Okręgowego Urzędu Zdrowia m. Warszawy, p. dr. H. Trenknera do przekazania Okręgowego Urzędu Zdrowia m. Warszawy Komisarjatowi Rządu.

Zakaz przewożenia zwłok.

Na zasadzie p. G. art. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami groźącymi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388), Naczelny Nadzwyczajny Komisarz do walki z epidemjami, rozporządzeniem z dn. 11-I-1922 r. zabronił przewożenia zwłok na obszarze województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jak również wywożenia zwłok z tych województw.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia, będą karani w myśl art. 8 ustawy z dnia 14-go lipca 1920 r. (Dz. U. R. R. Nr. 61, poz. 388).

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Rozkazem z dn. 10-I-1922 r. № 2 udzieliła okr. kmda P. P. w Tarnopolu pochwały i wyraziła uznanie aspirantowi P. P. Wojtkiewiczowi Ignacemu z P. K. P. P. w Brzeżanach, za energiczną i sumienną pracę około zorganizowania Komisarjatu P. P. w Brzeżanach, który zarówno w służbie wewnętrznej jak i zewnętrznej wykazuje bardzo dobre rezultaty.

Rozkazem z dn. 14-I-1922 r. № 1 odzieliła okr. kmda P. P. w Toruniu pochwały: podkom. Nowakowskiemu Alfonsowi za wytrwałość i gorliwe wykonywanie obowiązków, połączone niejednokrotnie z niebezpieczeństwem dla zdrowia i życia.

W rozkazie okr. kmdy P. P. m. st. Warszawy z dn. 2-II-1922 r. № 27 p. 1 czytamy:

Zarząd gmachów Reprezentacyjnych Ministerstwa Robót Publicznych odezwał z dnia 30-I r. b. № 151 wyraził podziękowania Komendzie P. P. m. st. Warszawy, za wybitną pomoc okazaną przy odbiorze mienia państwowego na dw.

Warszawa-Gdańska. W związku z powyższem, udzielił pochwały Kierownikowi 3 Inspektoratu Nadkomisarzowi Henrykowi Gostyńskiemu, oraz tym wszystkim funkcjonariuszom P. P., którzy pełnili służbę na dw. Warszawa-Gdańska przy odbiorze mienia państwowego, za gorliwe pełnienie obowiązków służbowych.

(—) Sikorski m. p. Okr. Kmdt. PP.

W rozkazie okr. kmdy P. P. w Krakowie № 11, z dn. 30-I-1922 r. p. 1 czytamy:

Komis. Jan Kazimierz Szafrąński, pozostał aż od 1-III-1922 na stanowisku samodzielnego kierownika Urzędu śledczego O. K. P. P. wykazał szereg znakomych wyników na polu służby śledczej. Komisarz Szafrąński pracując niezmordowanie, nadając kierunek prowadzonemu śledztwom i biorąc w nich osobisty udział. Dzięki jego twórczej inicjatywie, sprytowi i energii wydobyci na światło dzienne szereg takich zbrodni, które bez jego osobistej interwencji pozostałyby na zawsze tajemnicą. Za powyższą owocną działalność wyrażam komis. Szafrąńskiemu pełne uznanie pochwalne.

(—) Ladenberger m. p. okr. kmdt. P. P.

W rozkazie okr. kmdy P. P. okręgu warszawskiego № 279 z dn. 23-I-1922 p. 2 czytamy:

Na skutek wystąpienia p. Starosty w Ryplinie, wyrażonego w piśmie z dn. 9-I-22 r. № 149 do p. Wojewody Warszawskiego, udzielił pochwały Komendantowi p-tu Rypińskiego Komisarzowi Strzeleckiemu Apoloniuszowi, st. przodownikowi Szulcowi Józefowi i przodownikowi Zalewskiemu Kazimierzowi za energiczne i umiejętne kierownictwo akcją w związku z wykryciem i ujęciem 3 uzbrojonych bandytów, sprawców napadu na dom gospodarza Laskowskiego w Przyrowie, gm. Pręczki i odzyskaniu skradzionych kosztowności i pieniędzy.

W rozkazie okr. kmdy P. P. w Lublinie z dn. 27-1922 r. Nr. 4 czytamy:

Komendantowi Policji pow. Garwolińskiego komisarzowi Munkowi Józefowi, za umiejętne kierownictwo przy wykryciu i ujęciu szajki bandytów w liczbie 9 osób z harsztem ich Janem Boratyńskim na czele, którzy od dłuższego czasu grasowali na terenie powiatu Garwolińskiego, Szymonowi Paplińskiemu, który przez gruntowną znajomość terenu i ludności w znacznym stopniu przyczynił się do powodzenia akcji powyższej. Paplińskiemu, niezależnie od tego, polecam wypłacić tytułem nagrody 15000.

Z pośród funkcjonariuszów policji tutajszego okręgu najbardziej zasłużyli się w ubiegłym roku w walce z przestępczością kierownik Ekspozytury Śledczej policji m. Lublina aspirant Wojakowski Józef i b. kierownik Ekspozytury Śledczej policji w Siedlcach, obecnie st. przodownik pow. Garwolińskiego Nowosielski Michał. Obaj wykazali znajomość fachową, a przede wszystkim zamilowanie do służby śledczej. Wyniki ich pracy były nadzwyczaj dodatnie, albowiem w Lublinie, w Siedlcach tylko bardzo nieznaczny procent spraw nie został wykryty. Urzędy Prokuratorskie wyrażają swe uznanie dla pracy aspiranta Wojakowskiego i st. przodow. Nowosielskiego. Udzielił obydwom pochwały i wyrażam swoje uznanie. Polecam wypłacić tytułem nagrody aspirantowi Wojakowskiemu 20000 mk. zaś st. przodow. Nowosielskiemu 15000 mk.

(—) Pomianowski m. p. Kmdt P. P.

W rozkazie okr. kmdy P. P. w Nowogródku, Nr. 3 z dn. 20-I-1922 r. p. 2 czytamy:

„Udzielił pochwały a) nadkomisarzowi inspekcyjnemu tut. okręgu P. P. Albinowi Sobocińskiemu, dzięki któremu defilada oraz otwarcie szkoły posterunkowych P. P. wypadło bardzo pomyślnie, b) podkom. Stefanowi Sobieszczańskiemu, kmtwi P. P. pow. Nowogródzkiego za przeprowadzenie defilady przed p. wiceministrem Dunikowskim i p. kmdtem Głównym P. P. Henszlem w której to defiladzie funkcjonariusze P. P. tut. okręgu wykazali swą sprawność i sprężystość w służbie.

(—) Wotowski, m. p. Kmdt okręgu.